

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Jana Passera a Mgr. Davida Hipšera v právní věci žalobce **M. D.**, zastoupen JUDr. Vladimírem Bartošem, advokátem v Praze, Lucemburská 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**, U Jezu 642/2a, Liberec o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 9. 2009 čj. OD 946/09-3/67.1/9143/Rg o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 21. 12. 2009 čj. 63 Ca 9/2009 – 28,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d ň ě n í :

Kasační stížností, podanou k poštovní přepravě dne 1. 2. 2010, se žalobce (stěžovatel) domáhal zrušení usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 21. 12. 2009, čj. 63 Ca 9/2009 - 28. Tímto usnesením byla odmítnuta žaloba stěžovatele proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 9. 2009, čj. OD 946/09-3/67.1/9143/Rg, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Frýdlant, odboru dopravy ze dne 23. 7. 2009, čj. 3937/2009/OD/Vr, kterým bylo rozhodnuto o zamítnutí námitek ve věci bodového hodnocení řidičů a potvrzení záznamu 12 bodů ke dni 29. 5. 2009.

Ze soudního spisu vyplývá, že usnesení krajského soudu, ve kterém byl stěžovatel řádně poučen o možnosti podat do dvou týdnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně kasační stížnost, bylo stěžovateli doručeno ve smyslu § 49 odst. 4 zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen o. s. ř.) ve spojení s § 42 odst. 5 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.) dne 15. 1. 2010.

Podle ustanovení § 49 odst. 2 věta první o. s. ř., nezastihl-li doručující orgán adresáta písemnosti, písemnost uloží a adresátu zanechá vhodným způsobem písemnou výzvu, aby si písemnost vyzvedl. Podle odst. 4 tohoto ustanovení nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenu, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Doručující orgán po marném uplynutí této lhůty vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, ledaže soud i bez návrhu vyloučí vhození písemnosti do schránky. Není-li takové schránky, písemnost se vrátí odesílajícímu soudu a vyvěsí se o tom sdělení na úřední desce soudu.

Dle § 106 odst. 2 věta první a třetí s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout. Dle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Dle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje

se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Jak vyplývá z obsahu soudního spisu, pokus doručovatele dodací pošty o doručení zásilky právnímu zástupci stěžovatele byl učiněn dne 5. 1. 2010. Vzhledem k tomu, že adresát písemnosti nebyl zastižen, byla téhož dne písemnost uložena na poště a jak vyplývá z poštovní dodejky, téhož dne byla adresátu zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedl. Úložní doba zásilky, obsahující usnesení krajského soudu, začala plynout dne 6. 1. 2010 a skončila uplynutím desátého dne ode dne následujícího po zanechání výzvy k vyzvednutí zásilky, tj. dne 15. 1. 2010 (na tento den připadl pátek), a tento den je považován za den jejího doručení (§ 49 odst. 4 o. s. ř.).

Na závěru, že za den doručení je třeba považovat datum 15. 1. 2010, ničeho nemění ani okolnost, že za situace, kdy si adresát nevyzvedl zásilku v úložní době, byla dle poštovní dodejky vložena dne 18. 1. 2010 (pondělí) do domovní schránky adresáta. Za účinnosti předchozí právní úpravy Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 24. 2. 2004 čj. 5 Azs 15/2004 - 34 konstatoval, že *za den doručení rozhodnutí, od kterého počíná běžet lhůta k podání kasační stížnosti (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), nelze považovat den, kdy stěžovatelka zásilku osobně převzala, pokud se tak stalo poté, kdy již uplynula desetidenní úložní doba, jejíž poslední den se považuje za den doručení, i když se adresát o tomto uložení nedozvěděl (§ 46 odst. 4 o. s. ř.).* Obdobná situace nastala i v souzené věci. Adresátu, poté, kdy marně uplynula lhůta k vyzvednutí zásilky, byla tato po jejím uplynutí vložena do domovní schránky. Tento postup předpokládáný ve druhé větě ustanovení § 49 odst. 4 o. s. ř. však ničeho nemění na účincích marného uplynutí lhůty dle věty první, po kterou je písemnost uložena a připravena k vyzvednutí, tedy na tom, že poslední den této lhůty se považuje za den doručení zásilky.

Ve smyslu ustanovení § 106 odst. 2 a § 40 s. ř. s. byl pátek 15. 1. 2010 posledním dnem pro podání kasační stížnosti, tj. pro předání této stížnosti soudu nebo její zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit. Kasační stížnost však byla předána k poštovní přepravě až dne 1. 2. 2010 (v pondělí), tedy po marném uplynutí lhůty pro podání kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně a proto ji podle § 46 odst. 1 písm. b) a § 120 s. ř. s. odmítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle kterých nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 19. února 2010

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu